

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-016

Startnummer appelland: 198400085

Appelland is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 84792 op klacht van Regio West van de KNZB:

Datum : 23 maart 2018

Sanctie : met ingang van 24 maart 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Overweging : slaan (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd : MNC Dordrecht H4 – ZPB H&L Productions H5 d.d. 17 maart 2018.

Aan appelland is met ingang van 18 april 2018 opschorting van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland behandeld op 19 mei 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.L.J. Toet, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appelland en aanvullende verklaringen van de scheidsrechters O. en J. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appelland en de heer H., bestuurslid van MNC Dordrecht en getuige, gehoord.
3. Uit de gedingstukken is de Commissie gebleken, dat appelland stompen op het lichaam van zijn tegenstander ten laste wordt gelegd.
4. Appelland ontkent zich schuldig te hebben gemaakt aan de stompende beweging richting zijn tegenstander en verklaart in zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie voor zover van belang:

“Nadat ik zelf als speler vrij doorgebroken was wist ik helaas geen doelpunt te scoren. Op dat moment kwam de bal terug van de lat en wilde ik 100 % voor de bal gaan. De speler van ZPB (capnummer niet bekend) gaf op dat moment vol met de elleboog een klap op mijn achterhoofd naardat ik heb voor de tweede maal gepasseerd had. Hierdoor raakte enkele teamgenoten van mij geirriteerd omdat dit recht voor de ogen van Dhr. O. gebeurde en hij dit dus zeker gezien moet hebben. Volgens dhr. O. heb ik op het moment van de tweede actie een ‘stompende beweging’ gemaakt hiervan ben ik mij absoluut niet van bewust geweest. Waarschijnlijk zal dit gebeurt zijn doordat de speler van ZPB nog bovenop mijn bevond en ik mijzelf los wilde bewegen.”

In zijn beroepschrift stelt appelland dat in het tuchtrapport de feiten deels worden weergegeven beschrijft hij het gebeurde als volgt:

“Na mijn mislukte doelpoging wilde ik nogmaals een poging tot scoren doen. Zwemmend naar de bal gaf de betreffende speler van ZPB vol en bewust met zijn elleboog een harde klap op mijn achterhoofd. De betreffende speler hield mij ook vast. De scheidsrechter beschrijft in zijn rapport deze gedragingen als ‘speler blauw die wit 13 bewust hinderde om de scorende positie van wit te voorkomen’. Ik heb toen geprobeerd mij los te rukken van mijn tegenstander. Door de draaiende beweging van mijn lichaam is mijn arm, onder water, kennelijk richting de speler van ZPB gekomen. Er was evenwel geen enkele intentie om iemand te raken of letsel toe te brengen. Van stompen is zeer zeker geen sprake geweest.

Omdat de speler van ZPB een overdreven reactie gaf op het gebeuren en er direct opvolgend een opstootje ontstond, heeft de scheidsrechter op dat moment -in alle hectiek- geoordeeld dat kennelijk sprake was van wangedrag dat geheel aan mij toegerekend kon worden, ingevolge waarvan ik een UMV4 kreeg opgelegd.”

en

“Het opstootje dat plaatsvond direct na het hiervoor beschreven voorval was behoorlijk agressief van aard. De scheidsrechter omschrijft het in zijn rapport zelfs als een vechtpartij. De scheidsrechter schrijft de vechtpartij echter geheel op mijn conto. Immers, hij schrijft dat ik de maatregel UMV4 opgelegd heb gekregen mede omdat ik de veroorzaker zou zijn van de vechtpartij en het voor de scheidsrechter kennelijk ‘duidelijk was wie nu wie belaagde’.

Door de term ‘veroorzaker te hanteren suggereert de scheidsrechter dat ik spelers aangezet zou hebben het gevecht aan te gaan. Dat is pertinent onjuist. Bij de vechtpartij ben ik niet betrokken geweest. Ik heb me toen juist zeer terughoudend opgesteld.”

Ter zitting licht appellant zijn verklaring nog eens toe aan de hand van een door hem ingetekende situatieschets. Getuige H., die als secretaris achter de jurytafel zat, zag een hoop getrek en geduw op de plaats van het voorval en nam waar dat appellant door zijn tegenstander werd vastgehouden en zich poogde van hem los te maken. Later liep het volgens hem uit de hand. Hij wijst er op dat de UMV4 appellant mede is opgelegd omdat hij als veroorzaker werd gezien van de vechtpartij tussen meerdere spelers nadien. In een bij het beroepschrift overgelegde getuigenverklaring ondertekend door de heer H. en zijn mede-juryleden F. en S. staat dat duidelijk te zien was dat appellant vlak voor het doel van ZPB werd tegen- en vastgehouden door zijn tegenspeler en dat appellant zich los moest trekken van zijn tegenspeler om weer verder te kunnen zwemmen. De scheidsrechter greep op dat moment niet in en er ontstond vervolgens een scheldpartij tussen de spelers van beide teams waarbij ook geduwd en getrokken werd. Het viel de heren van de jurytafel op dat appellant zie hiermee niet bemoeide, maar zich juist distantieerde van de groep spelers die bij het opstandje betrokken was en naar de kant toe zwom. Het verbaasde hen enorm dat de scheidsrechter vervolgens juist appellant een UMV4 oplegde.

5. Scheidsrechter O. heeft gerapporteerd dat appellant in een goede scoringspositie kwam, maar werd tegengehouden door de achter hem liggende tegenstander. Dat was voor de heer O. reden om de tegenstander te gaan bestraffen met een U20, echter toen draaide appellant zich om en reageerde zich af door te stompen op het lichaam van de tegenstander. Hierna begon volgens de heer O. een kleine vechtpartij tussen meerdere spelers, waarvan hem niet duidelijk was wie nu wie belaagde. Na enkele seconden stuste hij deze vechtpartij en besloot appellant een UMV4 toe te kennen, mede omdat hij door grof optreden (stompen op het lichaam tegenstander) de veroorzaker was.
6. In zijn aanvullende verklaring gaat scheidsrechter O. uitgebreid in op het verweer- en beroepschrift van appellant en de getuigenverklaring(en). De conclusie er van luidt als volgt: *“Ik sta nog steeds achter mijn verklaring dat speler wit bewust richting speler blauw zich afreageerde voor het hinderen richting de goal. Dat hij dit deed door een heftige beweging richting het lichaam van speler blauw is voor mij aanleiding om de UMV4 aan hem toe te kennen. Het omschrijven van het draaien waarbij mogelijk de tegenstander werd geraakt, daar kan ik mij niet in vinden. Het aanvullend verklaren dat de tegenstander hem geraakt zou hebben tijdens het hinderen heb ik niet waargenomen, bij mijn waarneming was het hinderen met name door vast te houden, maar de spelers waren dicht bij elkaar en bewogen richting de goal (met dus ook zwemmende beweging inclusief armen), dus dit kan wel een plausibele verklaring zijn voor de heftige reactie die het bij de speler veroorzaakte. De speler was geen onderdeel van het opstootje.”*

7. Scheidsrechter J. verklaart aanvullend het incident niet goed te hebben kunnen waarnemen.
8. Op basis van het rapport en de pertinente aanvullende verklaring van scheidsrechter O., kan de Commissie van Beroep, in weerwil van het door en namens appellant gestelde, niet anders dan vaststellen, dat appellant op enig moment na te zijn belemmerd door de achter hem liggende tegenstander zich naar de tegenstander heeft omgedraaid en een kennelijk zodanig forse beweging met zijn arm heeft gemaakt, dat die door de scheidsrechter als een opzettelijke stompende beweging naar het lichaam van zijn tegenstander kon worden opgevat. Met scheidsrechter O. acht de Commissie van Beroep het overigens plausibel dat de tegenstander appellant eerst tamelijk hard geraakt heeft bij het hinderen. Voor de Commissie van Beroep is niet komen vast te staan, dat appellant de intentie had zijn tegenstander te blessen. Door de expliciete verklaring van scheidsrechter O. te dien aanzien staat voor de Commissie van Beroep vast dat appellant geen onderdeel was van het opstootje dat na voornoemd incident ontstond en dat dat hem dus ook niet te verwijten valt. Gelet op alle aan haar bekend geworden feiten en omstandigheden acht de Commissie van Beroep een straf van 3 wedstrijden onvoorwaardelijk passend.
9. De uitspraak luidt derhalve:
 - a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 maart 2018.
 - b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 24 maart 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijd moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en Jeugd.
 - c) De opschorting van de straf komt per 1 juni 2018 te vervallen.
 - d) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging MNC Dordrecht te belasten.

Nieuwegein, 28 mei 2018

mr. W. Meijerink, voorzitter

mr. R.W. Brouwer, secretaris

mr. R.L.J. Toet, lid